

E. Genczewa-Rydlewska, Jacek Rydlewski

Dąbrówka, gm. Stryków, woj. bielsko-bialskie. Stanowisko A

Informator Archeologiczny : badania 14, 233-234

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania archeologiczne podjęte zostały w związku z opracowaniem studium historyczno-urbanistycznego miasta. Ich celem było ustalenie linii regulacyjnych przestrzennego rozplanowania rynku oraz wielkości działek budowlanych. W tym celu założono 7 wykopów o łącznej powierzchni około 85 m².

W pierzei północnej uchwycono linię zabudowy w postaci fundamentów podcieni, które przebiegały w odległości 4,6 m od lica zewnętrznego domów. Fundament o szerokości 1,0 m i głębokości 2,0 m, zbudowany był z płasko ciosanych kamieni łączonych gliną i zaprawą wapienną. W pierzei zachodniej odsłonięto pozostałości fundamentu południowo-zachodniego narożnika wielkiej izby.

Podczas eksploracji wykopów natrafiono na fragmenty ceramiki, kafli i szkła głównie XVIII i XIX-wiecznych, co nie wyklucza oczywiście wcześniejszego datowania odsłoniętych relikwów murowanych.

Materiały znajdują się w PP PKZ O/Warszawa - Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej.

DĄBRÓWKA, gm. Stryków
woj. bielsko-bialskie
Stanowisko A

Wojewódzki Konserwator
Zabytków
w Bielsku-Białej

Badania prowadzili mgr E. Genczewska-Rydlowska,
mgr Jacek Rydlowski. Finansował WKZ w Bielsku-
Białej. Pierwszy sezon badań. Obiekt nowożytny
o nieustalonej funkcji.

Stanowisko położone jest na terenie przysiółka Ostalowa, na prawym ym
brzegu Skawy. Badania podjęto w związku z sugestią ośrodka wrocław-
skiego /Z. Bagniewskiego/, o istnieniu w tym miejscu średniowiecznego
grodziska stożkowatego oraz zagrożeniem jakie stworzy dla niego w przysz-
łości budowa stopnia wodnego Świnna Poręba. Wytyczono 5 wykopów son-
dazowych o łącznej powierzchni 19,25 m². Na podstawie interpolacji pro-
filu określono następujący układ warstw:

- około 5-8 cm ściółki leśnej,
- około 10-30 cm deluwii próchniczo-lessowych,
- około 60 cm. piaszczystego lessu,
- około 30-50 cm gruboziarnistego piasku wzbogaconego w związki
żelaza /zwietrzelnina fliszu/,
- warstwa zbudowana z okruchów płytowego piaskowca fliszowego.

W żadnym z wykopów nie natrafiono na ślady konstrukcji lub prac
ziemnych, które mogłyby wskazywać na wzniesienie w tym miejscu
obiektu obronnego. Jedynie na podstawie zewnętrznej morfologii obiektu
można przypuszczać, że cyplowato ukształtowana krawędź terasy Skawy
została rozcięta przez wykopanie niewielkiego rowu o przebiegu WSW-
ENE, pogłębionego przez spływającą okresowo wodę. W warstwie de-
luwii, w wykopie I/80 odkryto kilka drobnych fragmentów nowożytnej

ceramiki, pochodzącej prawdopodobnie z wyżej położonych pól orných. W wykopie II/80, w warstwie napływowego lessu wystąpiło kilka fragmentów naczynia barwy ceglastej, noszącego na wewnętrznej powierzchni ślady brązowej polewy. Jego chronologię można określić najwcześniej na w.XVII.

Nowożytny charakter ceramiki oraz przesłanki stratygraficzne nie mogą stanowić dowodu na istnienie w miejscu przeprowadzonych badań średniowiecznego grodziska stożkowatego. Forma uznana za koronę grodziska jest w rzeczywistości albo rodzajem wału lub garbu terenowego powstałego skutkiem działalności naturalnych procesów denudacyjnych, albo obiektem nowożytnym o bliżej nieustalonej funkcji, co w połączeniu z brakiem odpowiednich przekazów pisanych przesądza o jego niewielkiej wartości poznawczej z punktu widzenia wymogów badań naukowych.

Badania nie będą kontynuowane.

DROHICZYN
woj. białostockie
Stanowisko XXII "Cerkiew"

patrz
wczesne średniowiecze

ELBLĄG
Stare Miasto

patrz
późne średniowiecze

GNIEW
woj. gdańskie

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku
i Centralne Muzeum Morskie
w Gdańsku

Badania prowadzili mgr Elżbieta Chońska-Bochdan i mgr Jan Kucharski /autor sprawozdania/. Finansowało Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Gdańsku. Pierwszy etap badań miejskiego portu rzeczno-ego z XVII-XVIII wieku.

Badania prowadzono na Podzamczu, na terenie dawnego XIX-wiecznego tartaku, leżącego nad starym korytem rzeki Wierzycy. Założono trzy wykopy o wymiarach 3 x 35 m. W górnych partiach odkryto fundamenty dwu XIX-wiecznych budynków. Badania skoncentrowano na 15-metrowym odcinku wykopu nr 2 i eksplorowano go do głębokości 5 m od powierzchni. Natrafiono tam między innymi na fragment drewnianej rury kanalizacyjnej, umocnionej od strony rzeki metrowym palem. Najważniejsze było jednak odsłonięcie trzech pali o wysokości 260 cm i średnicy 30 cm. Pale stały w jednym rzędzie i były połączone czterema dębowymi deskami o szerokości 20 cm, stykającymi się z sobą kantami. Była to pozostałość XVIII-wiecznego umocnienia linii brzegowej.